



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Baptistae Mantuani Carmelit[a]e de patientia aurei libri
tres**

Baptista <Mantuanus>

Dauentrie, 1515

De fidei progenie, spe, et charitate ca.v

urn:nbn:de:hbz:466:1-30534

Libri Tertius

status ei ad iusticiam. Ratio probabilis facit opinionem. Causarum cognitio
sciam, dei autem auctoritas fides.

De fidei progenie. spe et charitate. Ca. v

Apes duas peperit filias, mortales unam, alteram immortales
tur, ut ex visu sciam, neque enim sperari aut amari possunt quae nesciuntur.
Spes et charitas in amore consistunt, et ambe sunt habitus rationalis
appetitus, quae voluntas dicitur, ambe circa idem intere, eodem fere opere
exercetur amant enim ambe et idem, sed non eodem modo prosequuntur
Spes premium respicit, charitas bonitatem. Spes erat quae dicebat.
Inclinavi cor meum ad faciendas iustificaciones tuas in eternum propter
ter retributionem, charitas retributionem non respicit, amat liberaliter,
et mercedis respectu non habito, et nihil sollicita pro premio bona coelestia,
quae nec oculus vidit nec auris audiuit, nec in cor hominis ascenderunt,
nec per sciam capi, nec pro opinionem sic persuaderi valet, ut sperentur
Coelum enim sine fide quis speraverit: neque etiam ut diligatur, diligenti autem
voco quod non solum animo complectamur, sed operatione, non habet opinio
quoque prosequamur, quae ardens et efficax amor appellatur. De credendis ergo
scientia non habetur opinio non sufficit, fides (quae inter veramque sita
est, habet enim firmitatem cum scientia, et obscuritates cum opinio
ne eodem, cum sit in enigmate) sufficit ad ea persuadenda, quae sperari de
bet et amari. Et quatenus firma est, adhesio est eatenus immortalis, quatenus
nisi obscura est, mortalis est, cum enim facie ad faciem Deus videbitur
mus omnis tollet perplexitas, omnis incertitudo, omnis obscuritas, et
reliquae fidei transiunt in scientiam istae superant. Non mirum ergo si ex
matre, quae ex duplici constat natura duarum naturarum filiae pereant, morta
lis, scilicet et immortalis, nam aliter fieri nec debuit forte non potuit, optime enim
filiae esse parentibus partur, et efficiens omne sollicitus est, ut sibi quoad prae
affectum assimilet, sed qui fieri potest inquires, ut ex imperfecta matre
quae mancum et imperfectum quod est fides) generetur charitas, quae matrem
et sorores dignitate precellat, ipsa namque Paulo attestante non occidit.

Liber Tertius

At fides et spes vertent in aliud. Spes in res, fides in scientiā. Rñs
deo id ita fieri posse, sicut fieri posse pspicuum, vt ex imperfecto semis
corpusculo arbor, surgat tāta pceritas, quāta est in quercu, acere et
populo, et id gen^o alijs arborib⁹, quere⁹, acer, populus, vel si hoc nō
placet, sicut fieri potest, vt ex visu, q̄ est brutis cōmunis et homini ge
neret prudētia, sine qua nō cōsistit humana societas

**¶ Quā potius dicēda est spes in charitate
transire q̄ in rem. ¶ Ca. vi.**

Quod at dixim⁹ spem in rem trāsturaz, scdm alios q̄dem id
dictuz ē, ego em̄ rectius dici arbitroz trāsturaz spes in chari
tatez, nā sicut si a fide remas obscuritatem, sciā remanebit, sic si a spe
possessiois tollas respectuz, charitas resultabit, et sicut in elemētis se
cūdm Aristotelē, trāsmutatio ē inter ea facilior, q̄ symbolū. i. com
munis q̄litas hñt coniugiū, vt inter ignē et aerē, qz vna qualitātū
remanēte non fit in trāsitū tāta mutatio, Sic et in haz virtutū me
tamorphosi, tāto ē trāfiguratiois maior facilitas, quāto est earum
strictior affinitas. Sūt etiā qui dicāt succedere spei tentioē, s; ea
tentio cum non manuuz sit sed voluntatis, nil aliud esse p̄t q̄ amor
charitatis. Qui at dicunt spei rez succedere, per rē nihil aliud intelli
gere p̄nt, prei diu et eaten⁹ desiderate, quatenus absens fuit, nouaz
presentiaz, atq; tentioez, atq; ita secunduz et naturā et alioz opinio
nez cōstat spes transire in charitatē. Sciendū autē virtutuz quas
dā esse, q̄bus imperfectionis nil annectit, vt sapiētia, prouidētia, cha
ritas, has etiā Deo tribuim⁹, q̄sdaz esse natura imperfectas, vt spes, fi
des, et ipa (quaz te adhortamur) paciētia, et hē quidē sicut a dei natu
ra sunt aliene, sic nature humane in hac mortalitate sunt necērie.

¶ De noibus eoz que a fide deficiūt ¶ Ca. vii.

Quā ad fidei nostre lucez nunq̄s venerūt latini infideles Ety
nici. i. gentiles Brece nuncupātur εθνοσ em̄ gentez signi
ficat. Dicūtur et pagani hoc ē rusticani, qz nō spū renati sicut Chriā
ni, sed in ea, qua geniti sunt rusticitate sp̄ permanserūt. Machomes